

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_14-shoot-idm140082306289440/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 3: Bedre Folks Børn. Cand.phil.'en, Farmaceuten, Boghandleren

ladt mig her for at tilse Snarerne. Det er Aften, og jeg har siddet ved Ilden og spillet paa min Fløjte, og jeg har læst en gammel Avis fra Ende til anden. Dette er et usigelig melankolsk Sted, Vinden piber klagende i Sivene (juncus) omkring Hytten, og for lidt siden piskede en Regnbyge paa det utætte Bræddetag. Den gamle pinlige Kærlighed, der nu paa Grund af flere Omstændigheder er bleven aldeles haabløs, plager mig; den gaar til Sengs med mig og staar op med mig og sidder til Bords med mig, men hvad nytter det at jamre!“

Haabet om at faa Vennen at se ovre hos sig vil Ernst ikke opgive, uagtet hans Invitation just ikke tør siges at være meget betryggende. „Du spørger,“ hedder det, „om Du kan tjene Føden i Tasmanien ved at nivellere — maaske, men jeg véd ikke for sikkert. Men hvis Du kommer om Vinteren, kan vi altid gaa paa en Jagtekspedition efter Skind. Om Sommeren kunde Du hjælpe mig paa min Farm, og vi vilde paa en efter anden Maade faa noget at spise.“ —

Der foreligger fra November s. A., efter at Ernst er vendt tilbage til sin gamle Arbejdsplads, endnu en Skrivelse — til Søsteren Emily, der var i Huset hos en velstaaende Professorfamilje i København: „Det er sen Aften, jeg sidder og skriver i mit lille enværelses Hus i Midten af den susende bush. Regnen pisker paa Taget og Træerne svajer og knager og bruser; nu og da hører jeg et Tordenbrag af et Kæmpetræ, der falder, smadrende alle

mindre Træer under dets vældige Stamme og Krone. Dette her er altsammen meget livligt og romantisk, hvis jeg blot ikke havde Kvæg, 300 Kr. værd, gaaende ude mellem disse Træer. Da jeg føler mig noget for ængstelig til at sove, gør jeg bedst i at skrive til Dig i Stedet. Jeg har 3 fede, smukke Kvier, en ung Stud og en Ko, kaldet Penelope, som en af de første Dage vil glæde mig med en Kalv, som, hvis den er af Kvindekønnet, skal hedde Emily. Ligervis er jeg den lykkelige Ejer af en smuk, sort, halvblods Hoppe ved Navn Fairfax. Den er i Sikkerhed i Stalden, ude af Fare for faldende Træer.

Dit Brev var meget velkomment, og det er glædeligt at høre, at Du er tilfreds med Tilværelsen. Det er mærkeligt at reflektere over Forskellen mellem dine Omstændigheder og mine. Du er i det allerhøjeste Lag af Samfundet, omgivet af Kultur og Civilisation, medens man egentlig ikke kan sige, at her er nogensomhelst Kultur. Jeg slider med mine Hænder i Solskin og Regn, Du bevæger Dig i Højenloftssale. Imidlertid ligner vi hinanden i, at vi begge er ganske tilfredse, og jeg tror ikke, at jeg for min Del kunde være det uden at være i den frie Luft. Stormen tager til, og Braget af Træerne kommer Slag i Slag som Minut-Skud fra et Skib i Havsnød — mit stakkels Kvæg! — — Vil Du takke Sigrid for hendes venlige Hilsen. Ak, hvad vilde jeg ikke give for en Spadseretur med en civiliseret Kvinde, som hun! Jeg har vist glemt, hvordan en Samtale føres, uden Fordybelse i Stude og Kalve,